

1.2. 2018 Ľadové sochy - Hrebienok

Správa z akcie

Dňa 1.2. 2018 uskutočnilo naše O.Z. Šťastie si ty, prvý tohtoročný celodenný výlet ktorého cieľom boli Vysoké Tatry. Presnejšie - ľadové sochy na Hrebienku. Keďže nám cestovné lístky + miestenky vopred zabezpečila naša "Auráčka" Anka, a Mačkova starostlivá mamina, ktorá veľmi úzko spolupracuje s naším združením, tak nám úplne stačilo zísť sa na vlakovej stanici o 6:25 hod. V počte 9 osôb sme nastúpili na vláčik smer Prievidza - Horná Štubňa. Cestou mi ešte v Handlovej dcéra "pribalila" 10 ročnú vnučku Nellinku, desiateho účastníka našej "polárnej výpravy"! Prestup Horná Štubňa - Vrútky sme úspešne zvládli a ani druhý v Poprad - Vrútky. Poprad nám nespôsobil žiadny problém. Vo vlaku so sladkým názvom Horalky - Sedita už od Leopoldova sedeli naši ďalší dvaja "polárni cestovatelia" Majka s Mirkom. Pohodlné cestovanie v miestenkových kupé nám ešte "prisladila" Tánička, ktorá nám rozdala zdravé bezlepkové keksíky, lebo mala práve v ten deň meniny. V konečnom počte 12 osôb absolvovali prestup Poprad - Starý Smokovec a od ľadovej rozprávky nás delila posledná prekážka, lanovková dráha aj tento, vlastne už štvrtý prestup prebehol v pohode a zrejme pri nás po celý čas stála šťastena, pretože na lanovkové lístky sa bežne čaká viac ako hodinu a nám sa to podarilo v priebehu niekoľkých minút. Aj počasie sme asi "vyhrali v lotérii", tak sme si mohli vychutnať krásnu tatranskú panorámu. Na Hrebienku nás čakalo 30 ľadových sôch. Niektoré už boli značne poškodené, no aj tak sme nechápali ako sa z chladného ľadu dá vytvoriť čosi také nádherné. Najme dva obrovské ľadové dómy nás očarili svojou dokonalosťou. Čas sme mali rozplánovaný tak, aby nám bolo umožnené ísť niekam na teplý obed. Moje a Neluškine kroky smerovali do miestnej reštaurácie, kde nás náhoda priviedla k spoločnému stolu s Adkou a obavy, že sa omylom zatúlame kdesi medzi kamzíky sa v momente vytratili. Odvážnejšia skupinka sa vybrala dolu strmým, šmyklavým chodníkom do neďalekej Bilíkovej Chaty na bryndzové halušky.

Bez nejakej presnej dohody sme sa vo viac - menej rovnakom čase stretli pri lanovke, ktorá celú našu partiu vrátila do reality všedného dňa. Môj podvedomý stres sa definitívne rozplynul v útulnej Smokoveckej cukrárni, pri pohári horúcej čokolády so šľahačkou. Do Popradu sme prišli ešte s dostatočnou časovou rezervou, takže nás nezaskočil žiadny neočakávaný problém. O 17:26 hod sme "vyštartovali" na spiatočnú cestu s konečnou stanicou Prievidza. Síce unavení, ale šťastný a plný krásnych dojmov sme si 15 minút po 21 hod, mohli zaželať dobrú noc a skonštatovať že len život ktorý aktívne prežijeme stojí za to a my ten svoj aj napriek ochoreniam rozhodne netúžime celý preplakať. Aj naďalej si chceme plniť svoje malé sny, lebo pre zdravých ľudí sú to možno banality, ale pre nás sú to veľké víťazstvá. Každý, kto pozná naše OZ určite chápe prečo tento názov ... Šťastie si ty

Cestovné si hradil každý sám, z klubových peňazí sa zaplatila lanovka zo Starého Smokovca na Hrebienok

11 osôb X 8 €= 88€.

V Prievidzi dňa 22.2.2018

Zapísala Alena Králiková